

References

1. Agreement on trade aspects of intellectual property rights. No. 981-018 dated April 15, 1994. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/981_018/ card2#Card (application date: April 20, 2023).

2. On Protection of Rights to Layout of Semiconductor Products: Law of Ukraine No. 621/97 dated November 5, 1997. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/621/97-%D0%B2%D1%80> (application date: April 20, 2023).

3. Civil Code of Ukraine No. 435-IV dated January 16, 2003. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (application date: April 20, 2023).

УДК 347.625(043.2)

Науменко М. В., здобувачка вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Харківський національний університет внутрішніх справ,
м. Харків, Україна
Науковий керівник: Кириченко Т. С., к.ю.н., доцент

СУБ'ЄКТИ СІМЕЙНОГО НАСИЛЬСТВА ТА ЇХ ПРАВОВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ

Безперечно задля змістовного дослідження організаційно-правових засад протидії домашньому насильству необхідно визначити потенційних суб'єктів, які зазнають вказаного антисоціального явища. Доцільно відмітити, що за функціонування Закону України «Про попередження насильства в сім'ї» перелік суб'єктів, які є жертвами домашнього насильства був відсутній [1].

Згідно зі статтею 3 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», дається перелік осіб (суб'єктів) на яких поширюється дія законодавства про запобігання та протидію домашньому насильству незалежно від факту спільного проживання, це: подружжя; колишнє подружжя; наречені; мати (батько) або діти одного з подружжя (колишнього подружжя) та інший із подружжя (колишнього подружжя); особи, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у шлюбі між собою, їхні батьки та діти; особи, які мають спільну дитину (дітей); батьки (мати, батько) і дитина (діти); дід (баба) та онук (онука); прадід (прабаба) та правнук (правнучка); вітчим (мачуха) та пасинок (падчерка); рідні брати і сестри; інші родичі: дядько (тітка) та племінник (племінниця), двоюрідні брати і сестри, двоюрідний дід (баба) та двоюрідний онук (онука); діти подружжя, колишнього подружжя, наречених, осіб, які мають спільну дитину (дітей), які не є спільними або всиновленими; опікуни, піклувальники, їхні діти та особи, які перебувають (перебували) під опікою, піклуванням; прийомні

батьки, батьки-вихователі, патронатні вихователі, їхні діти та прийомні діти, діти-вихованці, діти, які проживають (проживали) в сім'ї патронатного вихователя [1].

Тобто, суб'єктом цього права є особа, яка постраждала від домашнього насильства, тобто яка зазнала домашнього насильства у будь-якій формі. Цим суб'єктом може бути лише фізична особа [2]. Законодавством не встановлений вік, з якого особа може реалізувати це право, також є відповідні особливості щодо реалізації цього права.

На жаль, не тільки дорослі страждають від насильства, а саме страшне, що від нього страждають діти. За законодавством дитиною вважається особа віком до 18 років (повноліття), якщо згідно з законом, застосовуваним до неї, вона не набуває прав повнолітньої раніше [7]. Законодавець вважає дітей – свідків домашнього насильства також постраждалими особами. У статті 22 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» закріплено, що постраждала дитина має всі права постраждалої особи, реалізація яких забезпечується з урахуванням найкращих інтересів дитини, її віку, статі, стану здоров'я, інтелектуального та фізичного розвитку. Звернення та повідомлення про вчинення домашнього насильства стосовно дітей приймаються і розглядаються згідно з Порядком забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі дітей, які постраждали від жорстокого поводження, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 1 червня 2020 р. № 585 [8]. У цьому разі захист прав та інтересів постраждалої дитини, у тому числі звернення до суду, представництво її прав та інтересів у суді, крім батьків та інших законних представників дитини, можуть здійснювати родичі дитини (баба, дід, повнолітні брат, сестра), мачуха або вітчим дитини, якщо вони не є кривдниками дитини, а також орган опіки та піклування [3].

Підсумовуючи вищевказане, можна зробити висновок, що права особи обов'язково включають та обов'язково повинні включати в себе право особи на захист від домашнього насильства. Можна сказати, що суб'єктом цього права є фізична особа, незалежно від віку, яка постраждала від домашнього насильства, а щодо дитини, то яка, крім цього, була свідком домашнього насильства [4]. Дане право належить до суб'єктивних публічних прав, адже в його основі лежить не тільки інтерес особи отримати від уповноважених суб'єктів відповідний захист свого права та застосування заходів, спрямованих на відновлення порушених прав, а також публічний інтерес, який в собі містить необхідність підтримання безпеки. Дане право особа реалізує у відносинах із суб'єктами. Реалізація даного права здійснюється як за зверненням особи, так і без такого, за ініціативою уповноваженого органу в результаті оцінки ризиків [5]. Також, як суб'єктивному праву особи, праву на захист від домашнього

наси́льства, кореспондує обов'язок суб'єктів, уповноважених на те законом, здійснювати заходи, спрямовані на захист особи, і передбачені Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству». В рамках інтеграції українського законодавства до європейського законодавства, це є вкрай актуальним [6].

Література

1. Про попередження насильства в сім'ї: Закон України від 15 лист. 2001 р. № 2789-III. Відомості Верховної Ради України. 2002. № 10. Ст. 70.
2. Полковенко О. В., Кобеньок Г. В., Полковенко Т. В. Домашнє насильство: причини, ознаки, методи попередження. Scientific Journal «ScienceRise». Психологічні науки. 2015. № 5/1(10). С. 71.
3. Коломoeць О. Д. Світовий досвід протидії насильству в сім'ї. Наукові записки Таврійського національного університету ім. В. І. Вернадського. Серія «Юридичні науки». Том. 24(63). № 1. 2011. С. 202–208.
4. Medvedska V. Theoretical and legal aspect of cyberviolence against women. Law. Human. Environment. 2022. № 13(2). P. 28.
5. Про охорону дитинства: Закон України від 26 квіт. 2001 р. № 2402-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 30. Ст. 142.
6. Порядок забезпечення соціального захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі дітей, які постраждали від жорстокого поводження: Постанова Кабінету Міністрів України від 01 чер. 2020 р. № 585. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/585-2020-%D0%BF#n13> (дата звернення: 23.04.2023).
7. Violence Against Women Prevalence Estimates, 2018. URL: <https://www.who.int/publications/i/item/9789240022256> (дата звернення: 23.04.2023).
8. Запобігання та протидія домашньому насильству та жорстокому поводженню з дітьми. Міністерство соціальної політики України. URL: <https://www.msp.gov.ua/news/20037.html> (дата звернення: 23.04.2023).

UDC 347.9:347.77/78 (043.2)

Pysana T. O., judge,
Kyiv Court of Appeal, Kyiv, Ukraine

SOME CHALLENGING ISSUES OF TRADEMARK INHERITANCE

The question of inheritance of intellectual property rights to a trademark is quite problematic due to the very object of such a right, which is a means of individualizing goods (services) produced (provided) by one person from goods (services) produced (provided) by others persons and differs from other objects of intellectual property law (results of intellectual, creative activity). The right holder acquires exclusive intellectual property rights, the content of which in